

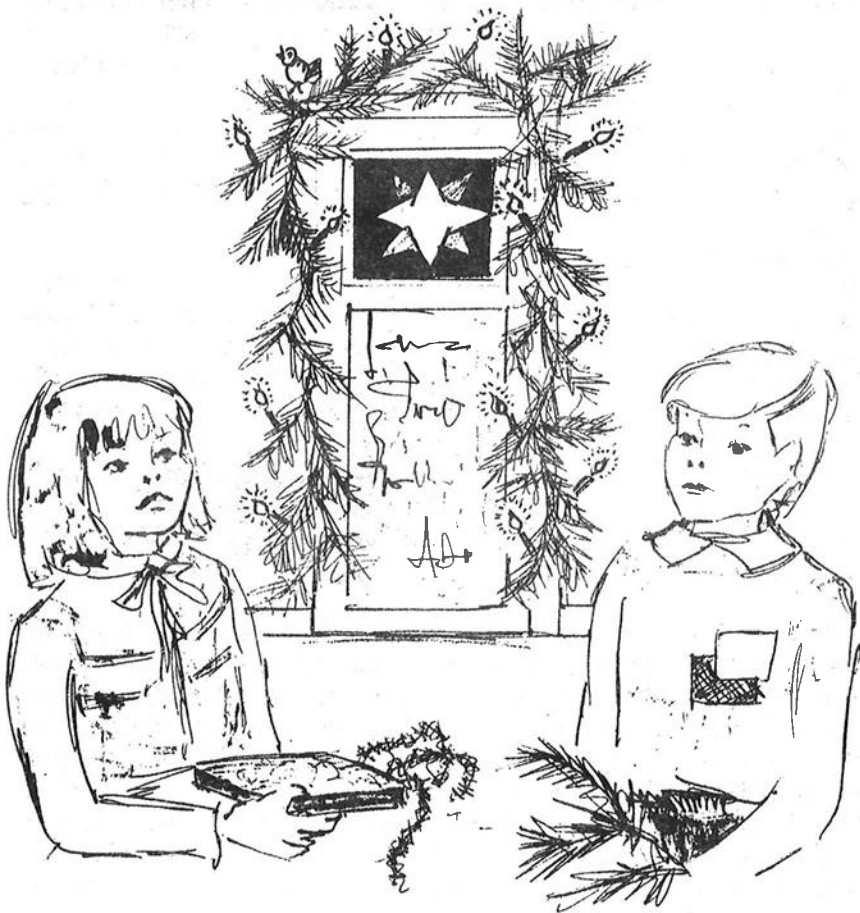
zien. Achter een mooi versierde hoofdletter F komen latijnse woorden. Het begint: FACTUM EST AUTEM IN DIEBUS ILLIS, EXIIT EDICTUM A CAESARE AUGUSTO En aan het eind van de derde kolom Latijn staat: LUCAM II; I-XX.

"Kan je lezen wat daar staat?" Doortje is erbij gekomen.

Moeder kan het nog en begint te vertalen: HET GEBEURDE IN DIE DAGEN DAT ER EEN BEVEL KWAM VAN KEIZER AUGUSTUS

"Het kerstverhaal!" roept Doortje.

Zowaar. Op het pakpapier uit Oegstgeest, printed in Germany, staat een bladzijde met het Kerstevangelie zoals Lucas dat schreef, afgedrukt in 't Latijn. Daar kun je toch geen kadootjes in pakken?

Albert wordt naar zolder gestuurd voor een groot vel tekenpapier. Daar wordt het kerstvel op geplakt. Een plakhaakje is er ook nog. En kijk, het past prachtig op het onderpaneel van de kamerdeur, onder de ster.

Dan ruimen ze de kamer op en gaan de kinderen tafel dekken.

Net als vader de trap afkomt wordt er gebeld. Hij gaat opendoen en komt naar de kamer. "Er is een jongen met een paar kerstbomen, de laatste, zegt hij. Willen jullie er nog een?"

"We hoeven geen boom!" roept Doortje.

"We hebben al een boom!" roept Albert. En als de buitendeur in het slot gevallen is, zegt hij erachteraan: "Die deur he, die was vroeger toch een boom?"

Ook vader vindt de oplossing van de versierde kamerdeur een succes.

Als ze aan tafel gaan mogen de lichtjes aan in de kerstboom, die geen kerstboom is. Of wel soms?

december 1988

Gera Jansma-Van Schouwenberg

Een culinaire tip voor één van de feestdagen:

Konijn "in het donker"

Ingrediënten voor 4 personen

- 4 mooie stukken tam konijn
- 100 gr. mager rookspek
- 1/2 pakje boter of margarine
- 1 ui
- 4 dl. bouillon
- 1 dl. rode wijn
- 1 handjevol pitloze rozijnen
- wat bloem en enkele kruiden (zie verder in recept)

Wrijf de stukken konijn in met zout en paprikapoeder.
Snijd het spek in blokjes en bak ze lekker bruin (de blokjes dus).
Vervolgens voegen we de boter toe en fruiten we de kleingesneden ui. Bak dan de stukken konijn hierin goed bruin.

Ondertussen hebben we apart de bouillon klaargemaakt:
Voor het gemak uit een potje of misschien zelfs van een tablet?
De bouillon, de rode wijn, een snufje tijm, een spaans pepertje, 2 laurierblaadjes en flink wat peperkorrels voegen we toe aan het inmiddels bruin geworden konijn. Het mengsel kan worden afgemaakt met wat worcestersaus en/of een scheutje ketjap, het handje rozijnen en wat gemberpoeder.

In dit heerlijk ruikende vocht moet het konijn in 2 1/2 a 3 uur tot op het bot gaar worden gestoofd.
Op het laatst de laurierblaadjes, het pepertje (en eventueel de peperkorrels) verwijderen en de saus binden met gebruineerde aangemengde bloem. Wie niet van een gebonden saus houdt, kan de bouillon natuurlijk ook alleen zeven.

Dit gerecht kan met veel gecombineerd worden. Suggesties?
Wat dacht u van kleine spruitjes, vermengd met kastanjes en daarbij aardappelpuree of aardappelcroquetjes, het geheel opgefleurd met tutti-frutti?

Mocht u dan ook nog een stevige Bourgonje in het rek hebben, bijvoorbeeld afkomstig uit het gebied rond Beaune of Côte de Nuits dan kan er niets mis gaan. Maar ook met een mooie Rhônewijn komt het speciale karakter van dit gerecht uitstekend tot zijn recht en zal het heerlijk smaken.

Dieneke Biemans-Van Bennekom

De gekste ideeën worden verzonnen en weer verworpen, zoals:

1. Van alle takjes een hele grote bos maken gaat niet, takjes te klein.
2. Langs alle schilderijen, borden en spiegels takken aanbrengen - wordt niks, rommelig.
3. De ramen volhangen met dennegroen, niet uitvoerbaar, te veel planten.

Vader is al naar zijn studeerkamer gevlucht. Hij ziet 't straks wel.
Wie op het reuze-idee kwam, weten ze later niet meer, maar op een gegeven moment spijkt moeder "onzichtbaar" kleine spijkertjes langs de posten van de kamerdeur. Doortje weeft er een netwerk van dun touw langs en dan worden de lampjes van de kerstboomverlichting, zestien in getal, daarin vastgemaakt.
Albert zoekt deskundig de dennetakjes uit en reikt die aan. Doortje, op de huishoudtrap, steekt ze tussen de draden, net zo lang en net zo veel tot er een dikke groene guirlande om de deur prijkt.

Hoe nu verder?

De piek kan er niet op en de zilveren ballen zijn te groot. Maar het oude vogeltje vindt een plaatsje op een tak en het kapotgeraakte trompetje ook. De stro-sterretjes, die staan mooi tegen het groen. Die hangen ze er allemaal in. Dan nog een toefje "engelenhaar" om de lampjes, om het schijnsel van de peertjes wat minder vel te maken.

Ze vinden het genoeg zo. De overtollige kerstspullen gaan terug naar de zolder. Doortje zoekt daar in de knutselkast van alles bij elkaar. Ze wil "nog wat maken." Met lineaal, schaar en lijmpot gaat ze aan de gang.

Als moeder na een poosje uit de keuken komt, is er tegen het bovenlicht van de kamerdeur een "glas-in-lood-raam" vastgemaakt met wat doorschijnend plakband. Uit karton heeft Doortje een ster gesneden en de open ruimten beplakt met gekleurd vliegerpapier: rood, blauw en geel. Het effect is heel mooi. 't Licht van de gang schijnt erdoor, als je in de kamer bent en andersom.

Albert heeft de rol met pakpapier opengemaakt. "Wat is dat voor een poster?" Nu pas kijkt moeder eens goed. Ze houdt het vel helemaal voor zich uit en legt het dan op tafel om beter te kunnen

glitter, te kust en te keur.

"Kunt u het vinden, mevrouw?" vraagt de winkelier. "Ik zoek een mooi pakpapier, niet zo bont, wel voor kerst."

Het vel dat de winkelier pakt is inderdaad mooi: grote antieke letters met hier en daar een versierde hoofdletter. Het lijkt wel een hele grote bladzij uit een oud boek. Het wordt opgerold en er komt een elastiekje omheen.

Doortje en Albert staan al voor het raam op de uitkijk. Met papa hebben ze de dozen vast van boven gehaald: één met lampjes en twee met versiering. Er is ook een klein doosje met een knipje, waar stro-sterretjes in zitten. Die komen uit Duitsland van een vriendin van moeder. Iedere ster ligt tussen twee vlotjes, dan gaan ze niet zo gauw stuk.

Zodra ze hun boterhammen op hebben, trekken de kinderen hun jack aan. De achterbank van de auto gaat vast neer, en met hun moeder rijden ze weg.

In de Kempenaerstraat zijn de bomen op. Op de markt in Oegsteest zijn de laatste witte azalea's in de aanbieding. "Kerstbomen mevrouw? Uitverkocht."

Omgekeerd en naar Leiden, naar de molen, De Valk, daar staat het altijd vol bomen. De auto wordt geparkeerd op een bijna lege parkeerplaats. De mensen zijn vroeg naar huis. Morgen is het immers kerstfeest!

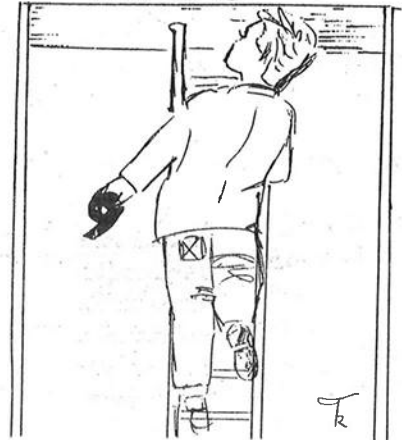
Op de plek waar gisteren de kerstboomverkopers stonden is niemand te zien. Moeder begint een heel vervelend gevoel te krijgen. Wat nou?

Doortje is een eind vooruit gelopen en wenkt. Ze bukt zich en raapt wat op. "Hierkomen! Er ligt genoeg."

Op de grond liggen dennetaktjes, meest kleine, sommige wat groter. Afval van de kerstbomenmarkt. Ze worden lacherig en luidruchtig. Als gekken gaan ze aan het rapen. Een paar armen vol worden in de achterbak van de auto gegoooid.

Zo komen ze thuis. "Nou, 't is in elk geval wel groen", zegt vader als vrouw en kinders' met hun vrachtje binnen ziet komen. Ze zijn het al gauw met elkaar eens: het moet een alternatieve kerstboom worden.

1988

Bestuursmededelingen

- Nieuwjaarsborrel

Op de eerste dag van 1989 zal er weer een nieuwjaarsborrel zijn. Ook deze keer mogen we gebruik maken van de gastvrijheid van de familie Mante, Johan de Wittstraat 3. De borrel is van 16.00 tot 18.00 uur. Voor de kinderen zullen er video's gedraaid worden. ALLE BEWONERS ZIJN VAN HARTE WELKOM

- Oproep

In maart 1989 zullen er op de algemene ledenvergadering twee bestuursleden aftreden. Het bestuur zoekt kandidaten om deze twee vacatures op te vullen. Een prachtige kans om uw ideeën over het reilen en zeilen van de buurtvereniging eens in de praktijk uit te werken.

Belangstellenden voor een bestuursfunctie kunnen zich, zo spoedig mogelijk, melden bij: Guus Onderwater, Johan de Wittstraat 26, tel. 170017.

- 10 Jarig bestaan van de Vereniging Raadsherenbuurt

Op 23 januari 1989 is het precies 10 jaar geleden dat de Vereniging Raadsherenbuurt werd opgericht. Op 2 mei 1979 werden de statuten van de Vereniging Raadsherenbuurt in een notariële akte opgenomen.

Het bestuur wil dit 2e lustrum niet onopgemerkt voorbij laten gaan. Zijn er mensen die suggesties hebben hoe we dit 10 jarig bestaan het beste kunnen herdenken?

(Er is o.a. de mogelijkheid tot het houden van een expositie van (oude) buurtfoto's in de Openbare Bibliotheek in Leiden).

Willen mensen met goede ideeën deze melden bij Maarten Vrieze, Johan de Wittstraat 29, tel. 173115.

- Uitbreiding van de "Raadsherenbuurt" (?)

Er zijn bij het bestuur vragen binnengekomen van mensen, die net buiten "onze buurt" wonen om ook lid te mogen worden van de Vereniging Raadsherenbuurt.

Om te weten om hoeveel mensen het gaat, heeft het bestuur een brief opgesteld, die verspreid is bij alle adressen van: Antonie Duyklaan, Houtlaan (tussen de Antonie Duyklaan en de Rijnsburgerweg) aan de "even" kant, Rijnsburgerweg (tussen Houtlaan en Adriaan Pauwstraat). Een copie van deze brief vindt u in deze Raadsheer.

Bij voldoende belangstelling kunnen we mogelijk tot uitbreiding van "onze" buurtvereniging overgaan.

Een en ander zal dan ook op de Algemene Ledenvergadering behandeld worden.

- OPA

De eerstvolgende OPA (Oud Papier Aktie: d.w.z. papiercontainer in de Johan de Wittstraat) zal zijn op 4 en 5 januari 1989 en vervolgens weer elke eerste woensdag en donderdag van de maand.

Ook zal er op woensdag 4 januari a.s. om 16.00 uur weer een kraakwagenruilbeurs zijn in de Hogerbeetsstraat.

Eerste OPA dagen in 1989:

4 en 5 januari	1989 en kraakwagenruilbeurs
1 en 2 februari	1989
1 en 2 maart	1989
5 en 6 april	1989 en kraakwagenruilbeurs

Namens het Bestuur,
Maarten Vrieze

Van een kerstboom die geen kerstboom was

"Mam, Ma-am..."

Geen antwoord. Hoort ze 't of ...?

Harder dan maar en met z'n tweeën: "Mamma!"

"Ja, wat is er?" Toch gelukt, maar opkijken doet ze niet. Aan haar bureautje zit ze te schrijven.

"Mamma, wanneer gaan we de kerstboom kopen?"

Als moeder eindelijk de pen neerlegt ziet ze twee paar ogen vol spanning op zich gericht. En ze herinnert zich van vroeger, hoe ze als klein meisje daarnaar uitkeek: met elkaar een kerstboom uitzoeken, hem naar huis slepen en samen optuigen. De dozen met versiering van zolder halen en uitpakken was al een feest. Ieder jaar weer de blijde herkenning van dingen, die bijna vergeten waren: de engel voor boven in de boom, het trompetje waar je echt op blazen kon, en 't vogeltje met zijn zilveren kwikstaart, dat er nog altijd was.

"Vandaag, gaan we hem vandaag kopen?" dringt Doortje aan.

Met een schok keert moeder tot de werkelijkheid terug. Ze schrikt als ze denkt aan alles, wat er nog voor kerstmis moet gebeuren.

"Maar overmorgen is het al kerstfeest," zegt Albert, de jongste van de twee. "Iedereen heeft 'm al staan," voegt zijn zus eraan toe, "bij Inge en bij Saskia, die hebben altijd een hele grote."

"Morgen, dan gaan we hem halen, dat belooft ik."

"Morgenochtend hè?" willen ze nog even zeker weten.

"Nee, morgenmiddag, ik moet eerst naar Haarlem onze vroegere buurvrouw opzoeken. Heus er zijn kerstbomen genoeg."

En daar moeten ze het mee doen.

Moeders bezoek in Haarlem, de volgende dag, loopt wat uit. Tegen het middaguur rijdt ze terug naar huis, een beetje gehaast, want de kinderen wachten natuurlijk al.

Het is stil in de buitenwijk, waar ze door komt. Op een pleintje ligt verlaten een kleine kerstboom. Door iemand verloren? Van een auto gevallen? Meegesleept door jongens? Even trapt ze op de rem, maar de auto is er al voorbij. Het gaspedaal wordt dieper ingedrukt: vlug naar huis ...

Op de terugweg in Oegstgeest nog even een paar boodschappen halen en, ja, nog een kerstpapiertje voor een kadootje. In de boekwinkel staat een rek vol vellen prachtig papier rood, goud,

woensdagmiddag en andere herinneringen liggen overal verspreid in het geheugen te vervagen. En de vraag wat ik gisteren gegeten heb brengt me in de grootste verwarring.

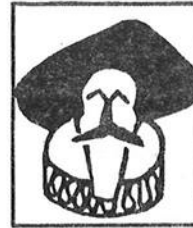
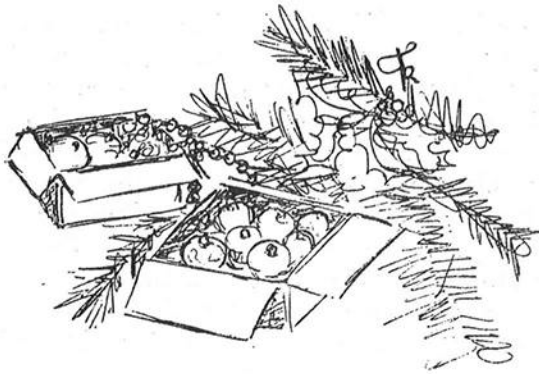
Maar ook het denkvermogen kan worden verbeterd. Als er iets is wat mij steeds weer heeft verbaasd, dan is het de uiterst inefficiënte, nee klunzige manier waarop ons verstand zich van zijn taak kwijt. Nutteloze associaties, hardnekkige dwanggedachten, verdwaalde zorgen, dagdromen, wensen waarvan de onvervulbaarheid al eeuwen geleden afdoende is aangetoond, alles begint te malen als je even je hoofd er niet bij houdt.

Dat is iets wat ik niet snap: ik ben net zo oud als de transistor en de eerste programmeerbare computer, maar af en toe ga ik wel eens aan mijn Centrale Verwerkings Eenheid twijfelen.

Wat moet dat in de toekomst worden, als iedereen exact heeft gekozen en Shakespeare is vertaald in een sneller leesbare streepjescode?

Een 40-levensjarenbeurt. Iets voor jou, Fons? Enkele dagen het brein naar de garage terug, leenbrein mee naar huis of helemaal niks. Gewoon een weekje zonder verstand. Waarom niet? Kan ik zonder schaamte mijn verjaardag bij MacDonaldis vieren.

Gerard Schelvis

postgiro: 4193645
leiden

vereniging raadsherenbuurt

20-11- 1988

Aan de bewoners van
de Antonie Duycklaan,
de Paulus Buysstraat,
de Houtlaan (Oegstgeester Kant),
de Rijsburgerweg tussen de Adriaan Pauwstraat en de Houtlaan,
(Leidse Houtkant)

Geachte bewoners,

Al tien jaar bestaat er een buurtvereniging die bekend staat als de 'Vereniging Raadsherenbuurt'. Daar valt Uw straat en Uw woning buiten. Toch hebben verzoeken om bij onze vereniging aan te sluiten van enkelen van U ons bereikt. Het bestuur wil graag deze verzoeken serieus overwegen. In verband met het feit dat het inwilligen van deze verzoeken een statutenwijziging met zich meebrengt, zouden wij graag de belangstelling voor toetreding tot onze vereniging willen peilen.

Ter Uwer informatie melden wij enkele van onze activiteiten. Behalve dat wij uiteraard opkomen voor de belangen van de buurt en de buurtbewoners, kennen wij een traditie van bijeenkomsten gedurende het hele jaar. Zo beginnen wij het jaar met een nieuwjaars borrel. Op Koninginnedag en aan het einde van de zomer hebben wij straatfeesten. En op 3 oktober eten wij al jaren zelf-gekookte hutspot op straat. Verder organiseren wij tentoonstellingen en open-lucht theater voorstellingen. Over dat alles is te lezen in onze buurtkrant 'de Raadsheer'. Bij lidmaatschap bent U daarop geabonneerd.

Het lidmaatschap kost f7.50 voor de eerste volwassene in een gezin en f2.50 voor ieder gezinslid van 16 jaar of ouder.

Het bestuur zou het op prijs stellen als U ons zou willen laten weten of U interesse hebt in het lidmaatschap van de 'Vereniging Raadsherenbuurt'. Daartoe kunt U onderstaand strookje invullen en bezorgen bij of opsturen naar de secretaris, Johan de Wittstraat 29, alhier.

Uw reacties zien wij graag vóór 1-1-'89 tegemoet.

Met dank voor Uw medewerking,

de secretaris

naam:

adres:

- ik/wij heb/hebben belangstelling om lid te worden van de 'Vereniging Raadsherenbuurt'
- ik/wij heb /hebben geen belangstelling

Garages

De garages tussen de Fagelstraat en de Van Beuningenlaan hebben de aandacht gehad van het Bestuur van onze buurtvereniging. Er waren klachten over het commercieel gebruik van een of meerdere garages.

Tenminste één garage werd enige tijd gebruikt voor opslag. De toesnellende en even rap weer verdwijnende bestelwagens vormden behalve een overlast ook een gevaar voor omwonende kinderen.

Hierover is contact geweest met de verhuurder van de garages. Voor zover het het Bestuur bekend is behoren deze problemen tot de verleden tijd. De verhuurder van de garages heeft alle medewerking toegezegd om te vermijden dat zulke problemen opnieuw zullen voorkomen.

Daarom het volgende verzoek: heeft u klachten over commercieel gebruik van een garage (met bijbehorende overlast) wilt u die klacht dan doorgeven aan een van de Bestuursleden? Wilt u in dat geval ook noteren om welke garage het gaat?

Graag zou het Bestuur ook op de hoogte worden gesteld van eventueel vandalisme in en om de garages.

Samen kan er voor gezorgd worden dat het ook in dat gedeelte van onze buurt rustig blijft.

Maarten Vrieze

Van het trottoir

Onlangs nodigde iemand in de buurt me uit, aanwezig te zijn bij de viering van zijn veertigste verjaardag. Kennelijk teruggekeerd van een overlevingstocht door de midlife crisis. Want wie staat er nou te juichen bij de constatering dat hij weer een decennium ouder is geworden? Dat doe je als volwassene toch niet meer?

Overigens zet zo'n 40-jarig jubileum je aan het denken.

Mij in het bijzonder want januari '89 zal ook ik eraan moeten geloven. Ach, hoe graag hoopte ik in mijn prille Sturm und Drank-jaren de helaas jong gestorven, veelbelovende dichter Gerard S. te worden. Toen Mozart zo oud was als ik nu ben, was hij al jaren dood. En kan ik in de tijd die mij rest nog rijk worden?

Dit zijn gedachten die mij thans als vreemd voorkomen, maar ik heb ze ooit gekoesterd. Op het ogenblik bezit ik de wijsheid van hem die op 31 december 1946 23 jaar was (vrijwel net zo oud als mijn vader): "Ik leef, ik adem. En ik beweeg. Ik adem, ik beweeg, dus ik leef. Wat kan er nog gebeuren?"

En toch vind ik, dat iemand die veertig jaar lang God, de mammon, de gemeenschap of aanverwante eerbiedwaardigheden trouw heeft gediend, recht heeft op een grondige onderhoudsbeurt. En dan vooral niet zuinig kijken, maar hup, de klep open en alles weer netjes afstoffen en op orde brengen. Aangetaste onderdelen vervangen, hier en daar wat uitdeuken, repareren, plamuren en lakken.

Nee, geen face lift, die blijft toch maar halverwege steken.

Gewoon: groot onderhoud aan lichaam en geest. Want vooral dat laatste onderdeel vertoont af en toe storende onvolkomenheden.

Ik hoef alleen maar het geheugen te inspecteren om hevig ontdaan te moeten constateren dat veel archieven schromelijk verwaarloosd liggen te worden en langzaam vergaan. Houtworm, boekenwurmen, computervirussen, schimmel en zure regen teisteren als om strijd de videobanden en databestanden van de geest. Dementie begint ook zonder Korsakow al na je dertigste. De sneeuwbuien van vroeger, de zoete geur van wierook en Bazooka-kauwgum op zondag, de zeepgeur van de maandag, de Bonte Dinsdagavondtrein, de vrije

Van Sint werd bij zijn bezoeken ook verwacht dat hij een donderpreek hield over bijvoorbeeld het tandenpoetsen.

Dat wordt tegenwoordig niet meer verwacht, is zelfs ongewenst en dat mis ik wel.

Ik ben zelf het liefst zwijzaam en autoritair.

Tegenwoordig wordt er verwacht dat ik positief ben en vriendelijk.

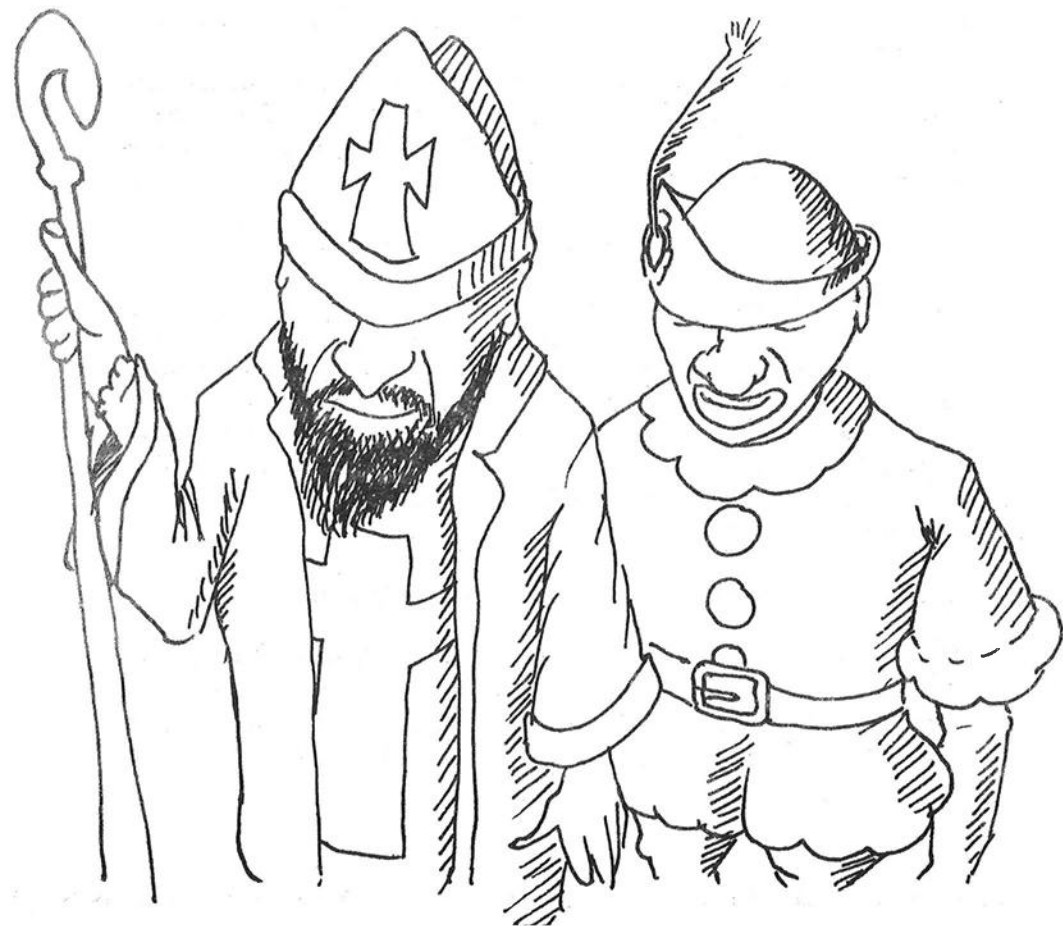
Ook een Sinterklaas gaat tot op zekere hoogte met zijn tijd mee.

Heeft u nog een afsluitende opmerking?

Nee, zeker niet!

Dank u wel Sinterklaas.

Tineke van Beers

Woningverbetering

Een paar maal schreef ik reeds over de subsidie-regeling verbetering particuliere woningen. Er is echter kennelijk ook elders teveel publiciteit geweest want de gemeente constateerde dat de regeling gewijzigd moet worden omdat de aanvragen het budget gaan overschrijden.

Naar verwachting gaat 1 februari 1989 een gewijzigde regeling in.

Ik ga er nog niet in detail op in omdat de nieuwe regeling nog niet definitief is. De wijzigingsvoorstellen zijn op het stadsbouwhuis en bij mij ter inzage.

Eén verandering wil ik al wel melden.

De regeling is niet bedoeld voor "grote huizen." In de huidige regeling is het maximum oppervlak 125 m², waarbij een niet ingedeelde zolder niet werd meegerekend. In de nieuwe regeling wordt de maximum grootte 150 m² maar moet het gedeelte van de zolder waar de stahoogte meer dan 1.50 m is altijd worden meegeteld.

Hiermee komt een einde aan de situatie dat het slopen van enige wandjes op zolder kon leiden tot het subsidiabel worden van de woningverbetering.

Hoe de nieuwe oppervlakte regeling uitpakt t.o.v. de huidige is per woning verschillend. Onze woning zit op de grens. Ik zou nauwkeurig en aan de hand geldende norm NEN 2.4.2. moeten meten om te weten of mijn huis wel of niet onder de nieuwe regeling gaat vallen.

Ik houd u op de hoogte,

Maarten van der Plas

Impressie van New York

Buiten de stad golven bruggen als stalen serpentes door het landschap, links en rechts is er een chaos van kleine industrieterreinen. In de verte de schemering van machtige transen, megalieten, die tegen de einder aanleunen. Autowegen smelten samen tot brede betonvlakten, boven de tot steen verklaarde wereld hangen twee grijze zeppelins.

Aan de overkant van de Hudsonrivier, reikhalst Manhattan. Op de landkaart perst dit stadsdeel zich als een langwerpige schnitzel tussen Brooklyn en New Jersey in. In werkelijkheid wordt Manhattan door Hudson- en East River, die rusteloos en vergeefs knagen aan de voeten van wolkenkrabbers, breed gescheiden van de rest van de stad.

In de straten krioelt het van haastige voorbijgangers, golven gele taxi's bolderen over losse putdeksels, sommige schuiven soepel uit de stroom naar de kant, waar een enkeling vrijheidsbeeld-achtig, met de arm omhoog aangeeft dat hij vervoerd wil worden. Waar je ook staat, altijd wordt je blik omhoog getrokken langs de majesteteitlijke gevels van de wolkenkrabbers, naar nieuwe spitsen nieuwe fronten met eindeloze rijen ramen en raamkozijnen, die 's nachts met hun verlichting iets galactisch geven aan de aanblik van de stad. Als je boven op de 52e etage van een restaurant, dat langzaam draaiend uitzicht geeft op de schitterende urbanisatie, kalm nipt aan een peperduur pilsje, verduist bier aan de naam te merken, komt het ongrijpbare van de metropool op je af, in volle hevigheid.

Van de vervuiling van troittoirs en straten is hier niets te merken, de geluiden van de rusteloze adering beneden blijven onder het hoorbare, de stilte geeft aan deze Babylonische torens iets overdonderends. Uren kun je staren naar de naaldscherpe contouren van deze moderne ziggurats, zonder dat het raadsel van deze verstrengeling van ruimte en verstening, ook maar een moment dichterbij een oplossing komt.

Het meest markant is de stad als je van Liberty Island af nadert, terugkerend van de bronzen ingewanden van het vrijheidsbeeld. Het laatste stuk naar de kroon van dit voormalig Franse afgietsel heb je voetje voor voetje langs een steile en smalle wenteltrap in de

Tja, er zijn in deze tijd helaas ook bedriegers. Zelf heb ik mij in deze stad in de Breestraat wel eens genoodzaakt gezien om samen met Piet een paar liederen die zich voor ons uitgaven, klem te rijden om ze te ontmaskeren.

Overigens is Sinterklaas vergelijkbaar met een portugees oorlogsschip. Een portugees oorlogsschip is een heel grote kwal die in feite bestaat uit een groot aantal individuele diertjes.

Sinterklaas, wat ik mij allang afvraag: hoe doet u dat nu 's nachts met uw baard?

Daarvoor heb ik een zilveren peseta. Elke avond gooi ik die op. Bij kop blijft de baard boven de dekens. Bij munt er onder.

Raakt de baard nooit in de knoop?

Nee, nee, daarvoor heb ik hem al te lang. Na 950 jaar ben je daar wel aan gewend.

Overigens zijn de moderne tabberts veel warmer en lichter dan vroeger. Mijn baard heeft nu niet meer die functie bij het warmhouden van het lijf 's nachts op het dak. Ik draag hem nu dan ook korter dan vroeger.

Sint, is er veel verschil tussen de kinderen van vroeger en nu?

Ja, jazeker. De kinderen van nu zijn meer verdoofd. Sommige zie je uitsluitend op straat wanneer ik met de schimmel een antenne raak. Dan komen ze kijken waar de storing op de TV door wordt veroorzaakt. Sommige kinderen kunnen je ook aankijken met een blik alsof ze je scherper willen zetten. Dit doet ook veel afbreuk aan de gepleegde wandaden. Er wordt beduidend minder belletje getrokken en in deze buurt treft men zelden meer een aardappel aan in een auto-uitlaat.

Sint, uw functie in deze is ook veranderd in de loop der jaren.

Ja, jazeker en eigenlijk betreur ik dat zeer. Vroeger had ik een duidelijke taak als ondersteuner bij de opvoeding. In vroeger dagen gebruikten de ouders onbekommerd de dreiging van Sint, Piet, de zak en de roe om hun kinderen in het juiste spoor te houden.

Sint in de raadsherenbuurt

Wanneer u dit leest zijn ze al weer lang uit het straatbeeld verdwenen; Sinterklaas en zijn pieten zijn vervangen door de kerstman en aanverwante zaken.

Maar 5 december j.l. was het weer zover; Sint bezocht exclusief de Raadsherenjeugd verzameld in twee verschillende huiskamers in de buurt.

Over de bijeenkomsten zelf zal ik hier niet teveel zeggen. Ze verliepen zoals gebruikelijk gezellig en Sint wist voornamelijk positieve dingen te melden over elk kind. Wonderlijk hoe zo'n man alle feiten over elk individueel kind te weten komt. Is deze heer ook niet eens door te lichten in het kader van de op handen zijnde wet ter bescherming van de privacy? Dient het gebruik van de schoorsteen niet aan banden te worden gelegd?

Na afloop bezocht ik Sint in zijn streng geheim gehouden verblijfplaats in Leiden en stelde hem een aantal vragen.

Sint leest u de Raadsheer weleens?

Nee, dat gebeurt zelden. Wel wordt er altijd nota genomen van de geboorte- en verhuisberichten die worden verwerkt in de compieter.

Sint kijkt u weleens naar de TV-reclame? Met name die voor speelgoed moeten u interesseren. Wat vindt u hiervan?

Ik heb veel belangstelling voor reclame.

Ik vind het eigenlijk niet ethisch om kinderen via reclame te beïnvloeden. Ik ben vooral erg tegen programma's die uitsluitend worden geproduceerd met het doel de verkoop van de bijbehorende koopwaar te bevorderen.

Sint wat is uw eigen favoriete speelgoed?

Ik speel zelf het liefst met grote auto's.

Sint op een van beide bijeenkomsten hoorde ik een jongetje zeggen: "Dit is een andere Sinterklaas dan die op school." Hoe is dit nu mogelijk?

drukte moeten afleggen. Eng is het er bovenin, met kleine ramen als in de cockpit van een vliegtuig, maar dan zonder de toeters en bellen die noodzakelijk schijnen te zijn om aan de zwaartekracht te ontsnappen.

Zoals gezegd, indrukwekkend is de stad vanaf het beroemde beeld, een prachtige jungle van kaarsrechte stalactieten, grandeur en eruptie van staal en steen.

Een helicoptervlucht bij avond is ook een goede manier om het indrukwekkende en tegelijk de verwordenheid van deze metropool te aanschouwen. Vliegen met zo'n broze kolibri vereist degelijke zenuwen, maar het loont de moeite. Prachtig rijzen de wolkenkrabbers als geometrische klippen in de hoogte, links en rechts zijn duizelingwekkende uitzaaiingen van licht, alsof er een melkweg op de aarde is neergedaald. Een grote schijnwerper tast met een smalle bundel de hemel af, uit de kleine ramen van het vrijheidsbeeld straalt fel licht, even is er een snijpunt in de tijd tussen heden en verleden. Er zijn boten op de rivieren en bruggen met rusteloze stromen verkeer, heden en verleden zijn even later weer onherroepelijk uit elkaar gevallen.

Kerken zijn interessant. De synagoge op de Fifth Avenue, of op een steenworp afstand, de Presbyteriaanse kerk. Een andere kerk, de Cathedral of St John the Divine is nog steeds niet af, vanaf de vorige eeuw is men al aan het bouwen aan deze tweede grootste kathedraal van de wereld. De buitenzijde is indrukwekkend, gotisch vol pinakels en bogen, in het park ernaast een wanstaltige fontein, icarus met zijn voeten humptie dumptie, binnen het immense godsgebouw een schemering, die deed denken aan de oorlogsdagen met verduistering, mooie gebrandschilderde ramen en een prachtig maar ver verwijderd altaar. In de kerkwinkel waren ornamenten en beeldhouwkunst te koop. Als tegenhanger moeten we de Trumftower vermelden, een winkel- en wooncentrum op de Fifth Avenue, de muren met zalmkleurig marmer bedekt, afgebiest met messing en beklaterd door fonteinen. Er is zoveel zorg besteed aan het interieur, dat bij de aanblik er van de speekselklieren van de argeloze bezoeker samentrekken. Dit is hogere kitsch.

New York smeekt om superlatieven, drieënveertig duizend taxi's staan klaar om hongerigen naar zestien duizend restaurants te

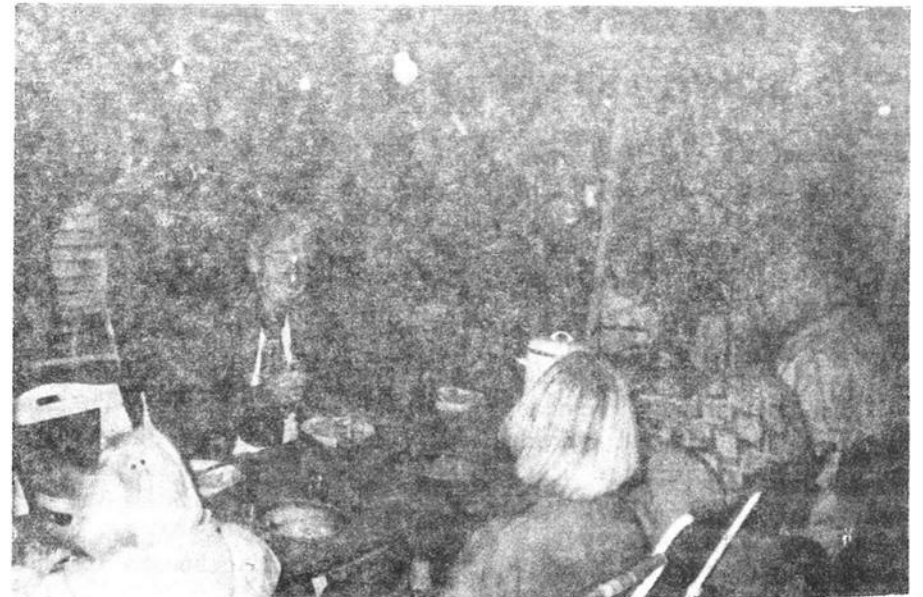
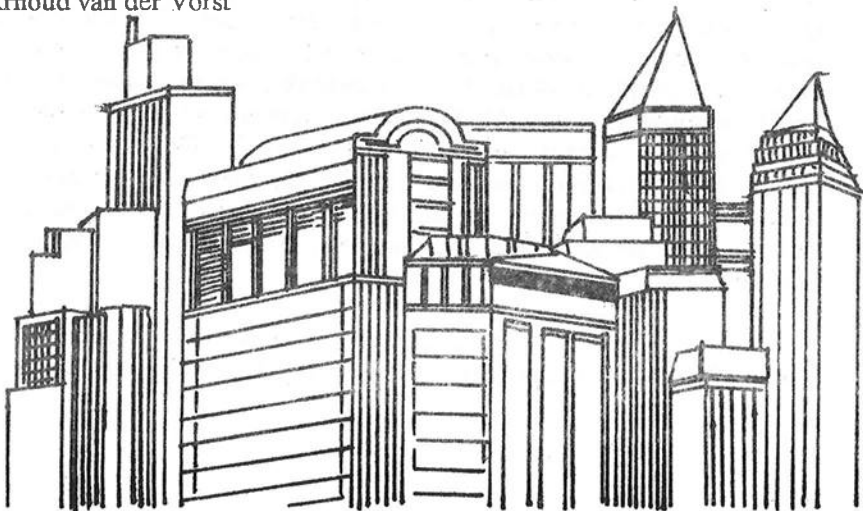
vervoeren en vijftienveertig honderd bussen vormen met de subway het openbaar vervoer. Merkwaardige musea zijn het Honden museum en het museum voor holografie. Indrukwekkend is het Metropolitan Museum of Art met zijn hal en de grote trap met daarachter een monumentaal schilderij van Tiepolo, vermeldenswaard is ook de zeer uitgebreide museumboekwinkel.

Goede koffie is alleen bij pizzeria's te krijgen, bedieningsgeld is nergens inbegrepen, kranten komen uit automaten en goede bedelaars vermelden op karton dat ze hongerig, dakloos, doof en geen drugsgebruiker zijn.

Het ongerief rondom de tweeënveertigste straat valt mee, ook 's avonds laat en het bruisende 24-uurs leven beperkt zich maar tot een enkele plek, voor de rest gaat de metropool 's nachts plat.

De mens is in zo'n stad maar een eenzaam steppedier. Snel raak je verloren tussen "City bag ladies" die in het vuilnis zoeken naar eten, bedelaars, slanke vrouwen, Roemeense taxichauffeurs, Haitiaans winkelpersoneel en Indianen als wolkenkrabberbouwvakarbeiders. De stad bruist, tintelt, jakkert, lawaait, sleept je mee en doet je het gebrek aan groen, terrasjes, cafe's, goede koffie en teveel aan onverschillige bediening en stank van uitlaatgassen vergeten. De stad heeft iets verderfelijks, een verdorven schoonheid is ze, nerveus en dynamisch, monument van het tegennatuurlijke, maar generaties zullen zich er aan blijven vergapen.

Arnoud van der Vorst

Impressie van het traditionele 3 oktober hutspotmaaltijd van de Raadsherenbuurt.

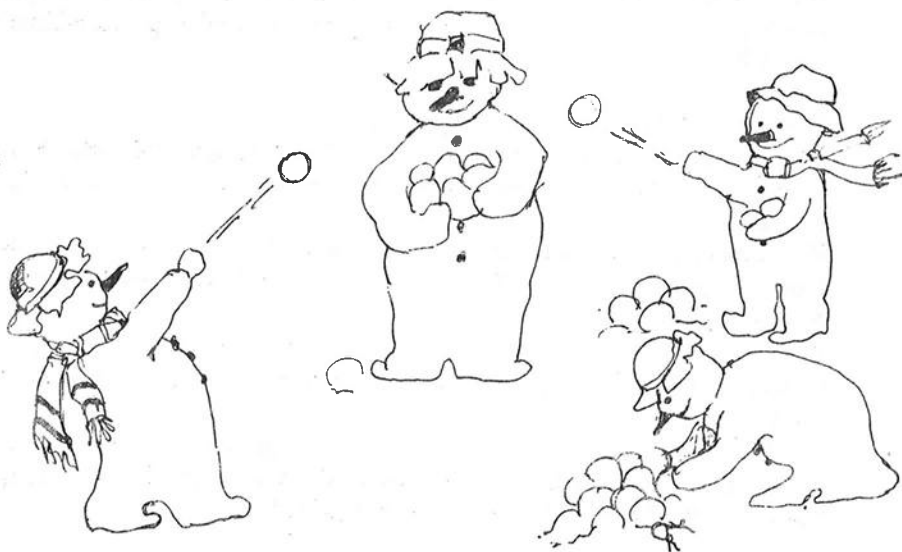
Gerard Schelvis: Heb ik mijn bordje niet mooi leeg gegeten?

Na zoveel moois toch nog wat te wensen voor 1989: voor de Raadsheer een paar nieuwe redactieleden, terug naar het oude formaat (?), een mooie nieuwe omslag en veel kopij. Voor de buurt wensen wij dat de kraakwagenuitruilbeurs, eertijds een uniek instituut een nieuwe periode van bloei mag doormaken.

Zalig kerstfeest -voor de juiste stemming wijzen wij op het, inmiddels traditionele, kerstverhaal van Gera Jansma in dit nummer en een vrolijke jaarwisseling!

N.B. Voor Ineke Velthuizen en Mieke Warnink was dit het laatste nummer van de Raadsheer waaraan zij hebben meegewerkt. Bloemen en bedankje vielen hen ten deel! Tineke van Beers en Dienneke Biemans nemen de opengeval- len plaatsen in maar er zijn meer vacatures! (Zie advertentie).

De Redactie

Gemengd nieuws

Advertentie

De redactie van de Raadsheer zoekt

Redacteuren (m/v)

die bereid zijn om op gezette tijden mee te werken aan de totstandkoming van ons blaadje.

De werkzaamheden houden ongeveer het volgende in:

- het vergaren van kopy
- het ronselen van stukjesschrijvers
- desnoods zelf een stukje produceren
- eenmaal per twee maanden met de redactie vergaderen (avonden)
- in 'wisseldiensten' knippen en plakken.

Geïnteresseerden verzoeken wij zo spoedig mogelijk contact op te nemen met een van de leden van de redactie (zie colofon).

Dakpannedepot

Danzij een stukje in de Raadsheer is er weer vraag geweest naar dakpannen uit het dakpannedepot op Hogerbeetsstraat 5. Het depot kan weer aanvulling gebruiken. Op het ogenblik ontbreken dakpannen van de oostzijde van de Fagelstraat en nok-dakpannen geheel!

Maarten van der Plas.

Nieuwe buurtbewoners

In onze buurt zijn komen wonen:

De familie Elkerhout-Hes, met Ruben (7), Misha (4) en Jaël (3).

Hogerbeetsstraat 8

Leiden

Ter overname

- 7 m2 brandwerende isolatieplaat (3 cm dik)
- 2 vlakke eterniet platen 120 x 83 cm

t.e.a.b.

Rob Grootenhuis
Fagelstraat 14
tel. 1544769

Aangeboden

Eiken kinderstoel
gratis af te halen bij fam. Liang,
Fagelstraat 39
tel. 155886

Geboren

Marie Barani
31 juli 1988
Fagelstraat 45

Lex van Berge Henegouwen
Johan de Wittstraat 45
17 september 1988

Gevonden

Bij elke activiteit in de buurt blijft er wel wat achter. Het bestuur ontfermde zich over:

- een portemonnaie (koninginnedag)
- een portemonnaie (Leidse Houttheater)
- een oranje kinderklapstoeltje (zomerfeest)
- een oranje deksel van een braadpan, een mes en een vork (3 oktober)

Inlichtingen bij Maarten van der Plas.

Van de redactie

December, tijd van oliebollen en oubolligheden, dus blikken wij terug en maken de balans van een jaar op. Want 1988 pakte voor ons weer niet slecht uit. De verkiezingszege van Bush en de blunders van Deetman hebben het jaar als geheel natuurlijk geen goed gedaan, maar dit soort zaken, die zich toch enigszins in de geografische periferie hebben afgespeeld, tellen we natuurlijk niet mee. We beperken ons hier tot de werkelijk belangrijke gebeurtenissen die in ons eigen straatje hebben plaatsgevonden.

Wat bracht ons 1988?

In de redactie een groot verloop maar gelukkig ook een paar nieuwe mensen erbij die het krantje weer een poos voor de ondergang zullen behoeden.

Er waren ook persoonlijke successen voor enkele leden van de redactie. Een baby voor Sjet en plaatselijke roem voor het redactie lid dat zich verstopt achter de -geleende- naam Paul Rohlof. Het wachten is nu op de definitieve doorbraak van Gerard Schelvis want zijn 'Van het trottoir' is nu slechts de meest gelezen bladzijde uit de Raadsheer.

Wat ons telkens weer tevreden stemt is het feit dat wij als niet winstgevend blad aan de Raadsheren-tak zelfstandig mogen blijven voortbestaan en niet hoeven op te gaan in welke perscombinatie dan ook.

Wat heeft 1988 voor de buurt opgeleverd?

Om te beginnen: niet een filiaal van de Openbare Bibliotheek op loopafstand. Wie weet, misschien komt het er over een paar jaar wel van.

Wat eveneens niet doorging was de geplande busbaan door de Leidse Hout. Voor de komende tien jaar zitten we wel weer goed, zo leert de ervaring.

Wat we ook niet kregen waren de huizen in de Leidse Hout, bedoeld om de woningnood onder de beterbetaalden van Leiden te lenigen.

De verkeersveiligheid in de buurt is verhoogd dankzij de drempels en stoepen met paaltjes in de Johan de Wittstraat. En de stoep-tegels zijn na 60 jaar in een ander patroon gelegd.

REDAKTIE RAADSHEER

Tineke van Beers Hogerbeetsstraat 6	176404
Dieneke Biemans Fagelstraat 25	174568
Sjet Daverveldt Fagelstraat 19	173862
Rita Liang-De Coursey Fagelstraat 39	155886
Gerard Schelvis Fagelstraat 3	174439
Ineke Velthuijzen Fagelstraat 22a	177506
Arnoud v.d. Vorst Warmonderweg 25	173847
Mieke Warnink Hogerbeetsstraat 3	170492

ILLUSTRATIES

Truus Serdijn
Arnoud van der Vorst

Verantwoordelijkheid:

De redactie is voor haar beleid achteraf verantwoording schuldig aan het bestuur van de vereniging. Gesigneerde artikelen komen voor rekening van de auteur. Ingezonden stukken kunnen worden ingekort.

redactie-adres : Fagelstraat 39
copyright : Aan de redactie
postgiro : Vereniging
Raadsherenbuurt
4193645 te Leiden

BESTUUR VERENIGING RAADSHERENBUURT

Wim Brugman, penningmeester Van Beuningelaan 1	171788
Ellen Meutstege Fagelstraat 9	170170
Guus Onderwaater, voorzitter Joh. de Wittstraat 26	170017
Maarten v.d. Plas Hogerbeetsstraat 5	155857
Annette Schriever, coord. Raadsheer Fagelstraat 1	170215
Winnie Vermeulen Joh. de Wittstraat 33	155250
Maarten Vrieze, secretaris Joh. de Wittstraat 29	173115

CONTACTPERSONEN IN DE BUURT

Werkgroep Openlucht-theater: Rob Grootenhuis Fagelstraat 14	154769
OPA: Guus Onderwater Joh. de Wittstraat 26	170017
Coord. 3-oktober maaltijd: Ans van Tilburg Joh. de Wittstraat 32	153674
Kraakwagen-ruilbeurs: Henk Gosses Hogerbeetsstraat 10	173150
Centrale Meldingspost voor verhuizingen, geboortes e.d.: Winnie Vermeulen Joh. de Wittstraat 33	155250
Telefooncirkel: Atie Van Wely Warmonderweg 27	170910
Depot boek 60 jaar Raadsherenbuurt; tevens Vereniging Vrienden van de Leidse Hout: Rob Mante Joh. de Wittstraat 3	154770

DE RAADS HEER

DE RAADSHEER

DECEMBER 1988